Quelle: https://manuscripta.at/?ID=409
Copyright: Klosterneuburg, Augustiner-Chorherrenstift

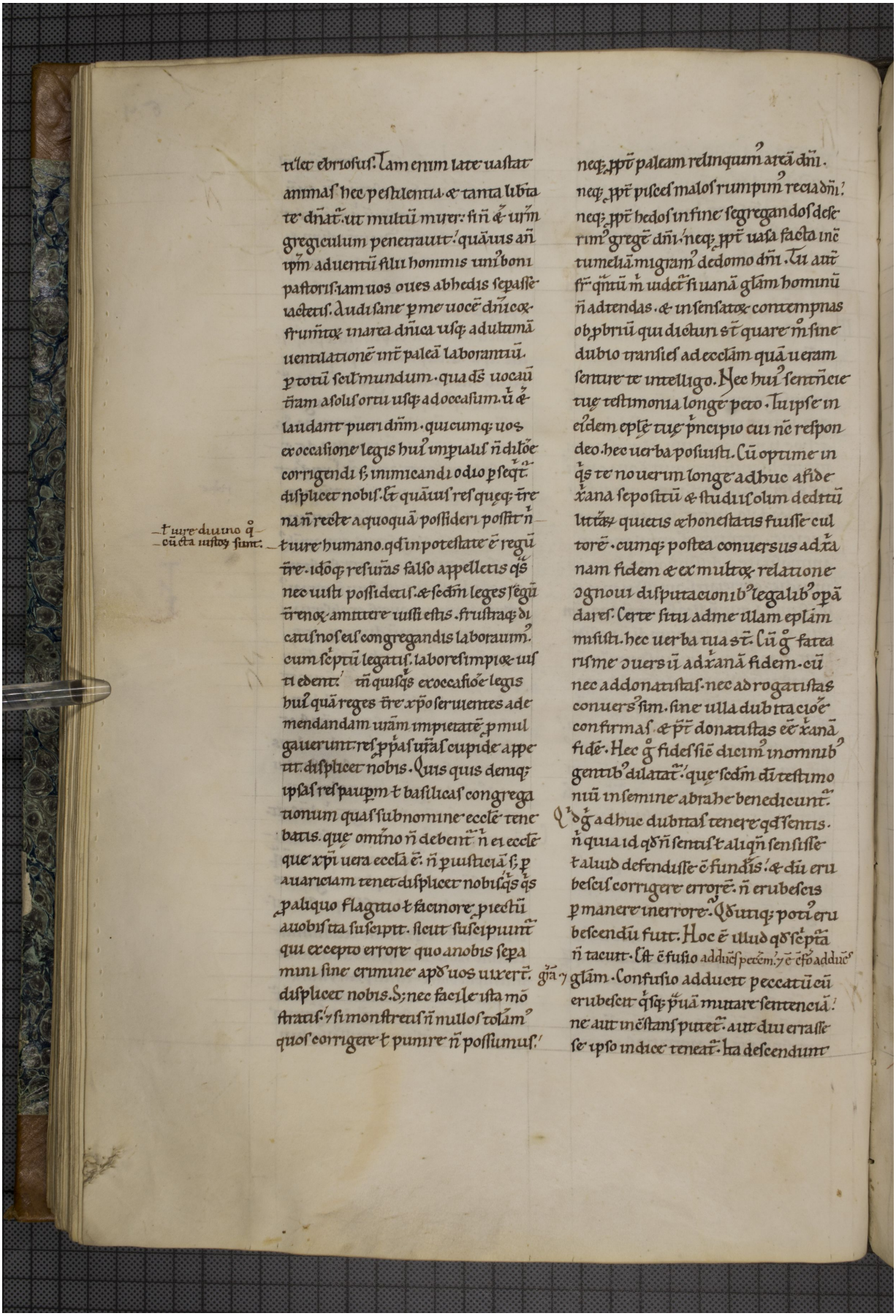

t uiuere diuino q
cũ cta iustos sunt.

tu'let ebriosus. Tam enim late uastat
animas hec pestilentia. & tanta lubri
te dnat. ut multũ mur. fiñ & uim
gregiculum penetrauit. quãuis añ
ipm aduentũ filii hominis uni boni
pastoris. iam uos oues abhedis sepasse
uideris. audi sane p me uocẽ dñicæ.
frumitæ unarea dñica usq; ad ultimã
uentilationẽ int paleã laborantiũ.
p totũ scil mundum. qua ds uocaũ
tiam a solis ortu usq; ad occasum. ũ &
laudant pueri dñm. qui cumq; uos
ex occasione legis hui impiaus ñ diloe
corrigendi ſ; inimicandi odio p seqt.
displicet nobis. Et quãuis res quęq; tre
na ñ recte a quoquã possideri possit n
t iure humano. qd in potestate ẽ regũ
tre. idoq; resuras falso appelleris qs
nec uisti possideris. & secdm leges segũ
tre noq; amittere uisi estis. frustraq; di
catis nos eis congregandis laborauim.
cum sptũ legatis. labores impiæ uis
ti edent. tñ quisqs ex occasioe legis
hui quã reges tre xpo seruientes ade
mendandam uam impietate p mul
gauerunt. res ppas uas cupide appe
tit. displicet nobis. Quis quis denq;
ipas res paupm t basilicas congrega
tionum quas sub nomine ecle tene
batis. que omno ñ debent n ei ecle
que xpi uera ecla ẽ. ñ p iusticiã ſ; p
auariciam tenet displicet nobis qs qs
paliquo flagitio t facinore pietũ
a uobis ita suscipit. sicut suscipiunt
qui ex cepto errore quo a nobis sepa
mini sine crimine apd uos uixerit.
displicet nobis. Sed nec facile ista mõ
stratis. ⁊ si monstretis ñ nullos tolãm
quos corrigere t punire ñ possumus.

neq; ppt paleam relinquum arcã dñi.
neq; ppt pisces malos rumpum recia dñi.
neq; ppt hedos in fine segregandos dese
rum gregẽ dñi. neq; ppt uasa facta in ẽ
tumeliã migram de domo dñi. Tu aut
fr qntũ m uidet si uanã glãm hominũ
ñ adtendas. & in sensatæ contempnas
ob pbriũ qui dicturi st quare m fine
dubio transies ad eclãm quã ueram
sentire te intelligo. Nec hui sentnciæ
tuę testimonia longe pero. Tu ipse in
eidem eplę tuę pncipio cui nẽ respon
deo. hec uerba posuisti. Cũ optime in
qs te nouerum longe adhuc a fide
xana sepositũ & studiis olim dedtũ
utrãq; quietis æhonestatis fuisse cul
torẽ. eumq; postea conuersus ad xa
nam fidem & ex multæ relatione
ognoui disputacionib legalib opã
dares. Certe situ ad me ullam eplam
misisti. hec uerba tua st. Cũ g fatea
risme ouersũ ad xanã fidem. eũ
nec ad donatistas. nec ad rogatistas
conuers sim. sine ulla dubitacioe
confirmas. & pt donatistas ee xanã
fidẽ. Hec g fides siẽ dicim in omnib
gentib dilatat. quę sedm dĩ testimo
niũ in semine abrahe benedicunt.
Q d g adhuc dubitas tenere qd sentis.
ñ quia id qd ñ sentis t aliqn sensisse
t aliud defendisse ẽ fundis. & dũ eru
bescis corrigere errorẽ. ñ erubescis
p manere in errore. Qd utiq; poti eru
bescendũ fuit. Hoc ẽ illud qd septa
ñ tacuit. Cst ẽ fusio adducs peccm. ⁊ ẽ cfo adducs
gia ⁊ glãm. Confusio adducit peccatũ eũ
erubescit qsq; puã mutare sentenciã.
ne aut in ẽstans putet. aut diu erasse
se ipso indice teneat. ita descendunt